

moderne mennesker med et ordentligt syn både på de folk, de har boende som lejere, og på det samfund, de befinder sig i.

Ministeren har lovet at fremsætte et lovforslag. Det vil vi glæde os til at se og håber på, at mest muligt af det tankegods, vi gør gældende, vil finde vej ind i fornuftens sfære hos ministeren.

Så bliver der af Socialdemokratiets ordfører, hr. Baadsgaard, gjort meget ud af de asociale virkninger, forslaget vil få, og specielt det problem, at pensionister kan blive tvunget til at flytte til dyre lejemål, som de ikke er i stand til at betale. Lad mig berige hr. Baadsgaard med den oplysning, at det heldigvis er sådan, at ikke alle pensionister i vore dage er fattige mennesker. Der er faktisk ganske mange pensionister, som er velhavende. Der er ganske mange pensionister i dag, som, når de går på pension, køber en bedre bolig, end de har haft tidligere, for når de ikke længere har forpligtelser over for børn osv., men derimod mulighed for at bruge pensionsudbetalingen, ja, så foretrækker de at få en lejlighed inde i byen frem for at bo i parcelhuset ude i forstaden. De har den økonomiske formåen til at flytte ind i lejemål, som efter sikkert både min og hr. Baadsgaards formening egentlig er ganske dyre steder at bo. Billedet af, at alle pensionister er nogle forpinte mennesker, som ingen penge har, er forkert og heldigvis for det.

Til gengæld vil der være pensionister, og der vil også være børnefamilier, og der vil være enkeltpersoner, som ikke har råd til at bo i lejlighederne, men hvorfor i alverden skal vi ødelægge hele vores boliglovgivning for at tilgode disse 10 eller 15 pct.? Så lad os over den sociale lovgivning give dem den støtte, der skal til, så de kan finde sig et lejemål. Og så er det nu engang bedre, at de står med en pose penge og er attraktive for udlejere at få fat i, sådan at varen bliver udbudt i konkurrence, sådan at de, der står og er lejere, har en mangfoldighed af tilbud, fordi udlejerne gerne vil have dem ind og have adgang til deres betaling af husleje, præcis på samme måde som det fungerer i alle andre forhold her i livet.

Der var ikke et øje tørt, da SF's ordfører, hr. Søvnald, fortalte om alle de katastrofer, der vil ske, og at SF betragter et sted at bo som en menneskeret. Men det er vel lige så stor en menneskeret at have tøj på kroppen og få mad i maven. Og de butikker, der er derude, er jo ikke statsbutikker med statsfastsatte priser.

Og jeg skulle hilse og sige, at de steder i verden, hvor man har eksperimenteret med det – det vil hr. Villy Søvnald kunne læse i historiebøgerne – gav det ventelister og kø og dårlige varer. I Danmark og i den frie vestlige verden, hvor vi altid har haft fri prisdannelse på mad og tøj, har resultatet været et kæmpeudbud og en kæmpekongurrence, faldende priser og stigende kvalitet. Nøjagtig det samme vil blive tilfældet, i det øjeblik man giver boligmarkedet frit.

Derfor er det uinteressant, at hr. Søvnald vil afkræve undertegnede, Venstre og De Konservative garantier for, hvordan markedet vil udvikle sig. Sagen er nemlig den, at det ved vi heldigvis ikke. Vi ved, at der vil ske noget. Vi ved, at nogle lejemål vil blive meget dyrere. Vi ved, at nogle lejemål vil blive markant forbedret. Vi ved, at nogle lejemål antagelig vil være nødsaget til at få deres priser sat ned, fordi folk ikke vil bo der længere, når de har andre muligheder.

Det er nemlig lige præcis det, der sker, når man giver et marked frit. Så opstår der mangfoldighed. Et ord som SF ofte bruger, men som SF aldrig nogen sinde har taget konsekvensen af. Det giver basis for, at der er både noget, der er dyrt, og noget, der er billigt.

Når jeg i dag følger udviklingen på lejeområdet og ser, hvad folk er parat til at betale for dyrt istandsatte lejemål i midtbyen af Århus eller København med huslejer på både 10.000, 20.000 og 30.000 kr., så tænker jeg: Hold da op, hvor har de mennesker så mange penge fra? Ikke fordi jeg er misundelig, men fordi jeg glæder mig over, at der er nogen, der vil betale så mange penge, for det gør, at udlejerne sætter disse lejemål i stand, voldsomt meget i stand.

Og til hr. Baadsgaard, der var så bekymret for, hvad der vil ske, og hvordan det statsfinansielt vil hænge sammen: Jamen hr. Baadsgaard glemmer jo, at der i øjeblikket på finansloven optræder adskillige konti, hvor man udbetaler tilskud til kvarterløft, udbetaler tilskud til forbedringer osv. osv. Vi synes, det er en dårlig idé, at de tilskudskonti er der. Vi synes, det var bedre, om det var udlejerne, der kunne få lov til at få en husleje, som gør dem i stand til selv af egen drift og uden statstilskud og uden computerlotterier at forbedre boligen.

Det er jo en kendsgerning, at ganske mange af disse private udlejningsejendomme og lejligheder gevaldigt trænger til et løft. Men pengene er der ikke. Det er jo ikke, fordi det er nogle